

co možná nejbliž od nejdolejších žeber a mečovitě chrustavky odřízla; pak se oddělí vaky pohrudničné a sklípkovatina meziplícnice od chrustavek žeberných i od kosti hrudní, při čemž opatrnosti potřebí, aby se neporušil osrdec. Konečně rozpoltí se chrustavka prvního žebra, ježto dotud obyčejně nebývá přeříznuta, vyloupne se rukovět kosti hrudní ze spojení s kostí klíčkovou, a když se byl prohlídl vnitřní povrch kosti hrudní a poznamenalo se, co zde neobyčejného nalezeno, položí se stranou.

Před otvíráním dutiny hrudní a mezi tím dlužno jest pozorovati, zdali jaký plyn neprchá.

§. 73.

Po otevření dutiny hrudní hleděno buď, zdali jest v předním meziplící rozlita krev neb zdali tu jsou výpotky, a zdali, když tyto hmoty odstraníme, možná viděti ústroje zde se nalézající, nebo zdali jsou obaleny a čím a jak jsou obaleny. Nalezneli se zde tekutá krev, hleděno buď, zdali snad pochází z vén mezi pitváním poraněných, zvláště z vény podklíčkové a z vén hrudních vnitřních, aneb zdali snad vnikla do dutiny hrudní krvácením, na krku, při vyšetřování vzniklém. Protož budiž každé krvácení, pocházející od nahodilého poranění při obdukcii v protokolu zaznamenáno, jestliže nebylo možná krev houbou vystřebati a zastaviti.

§. 74.

Potom budtež vyšetřeny obě polovice dutiny hrudní i stěny, ježto obklopují dutiny tyto; a budiž vyhledáno, zdali jsou dutiny, zvláště jestli v nich byly plyny, prázdný neb naplněny krví, sýrovatinou, jinou tekutinou neb jakými koliv cizorodými hmotami; zdali byly těmito hmotami plíce značně stísknuty a zároveň se srdcem ze svého místa vymknuty. Krev u větší kusy sražená budiž rukama vyňata a její tíž oceněna; krev ale tekutá budiž houbou vystřebána, do nádoby známé velikosti vymačkána a taktó množství krve určeno. Podobným způsobem budtež vyňaty výpotky a budiž udáno, jaké jest jich množství, jaké jsou a jakou mají povahu. Při pohrudnici náleží míti k tomu: zdali jest její vnitřní povrch hladký, lesklý, kalný, pruhovitě aneb stejně červený; zdali jest tenkou vrstvou lepkavé hmoty pokryt; zdali jsou zde vrstvy blánité, útlé, aksamitové, husté, tlusté z více menších vrstev složené, proniknuté cevami, hnisem, tuberkulemi, vápenými slutinami a j. p. Zlomení neb vymknutí žeber dá se poznati, zahýbneli se jedním každým žebrem na prořezaných koncích a našli se, že pohrudnice v nejbližším okolí toho místa krví jest podlita. Po předběžném prohlédnutí bude se moci blíže udati, jakým způsobem, a na kterém místě žebro bylo zlomeno neb vymknuto i jak a na kterém místě trpěla při tom pohrudnice. Máli se vyšetřiti, zdali byla raněna tepna žeberní, potřebí pohrudnici od stěny žeburné odloupnouti a sice až k páteři,